

velen uit. Door wie doen zij dit? Soms ook door Beëlzebub?

Jezus dient zich aan als de sterkere, die den duivel heeft overwonnen.

Alleen in Zijn gemeenschap wordt het kwaad overwonnen. Want duiveluitbanning is alleen maar negatief. Komt er niets anders voor in de plaats, dan keert de booze macht in versterkten vorm terug. Dan wordt het laatste van een mensch erger dan het eerste, Luc. 11: 14-28.

Door deze wederlegging van Jezus wordt een vrouw getroffen. „Deze vrouw zag de uitnemendheid van 's Heeren wederlegging in. Het was maar niet eene handigheid van woord door schranderheid van redeneering, doch de schoone voorstelling van eene uitnemende zaak en de openbaring van de grootheid van Zijn Persoon”¹⁾.

Daarom prijst deze vrouw de moeder, die zulk een Kind heeft voortgebracht.

Zalig is de schoot, die U gedragen heeft en de borsten, die Gij hebt gezogen, vs. 27.

In dit woord van deze onbekende vrouw gaat dus in vervulling, wat Maria in haar lofzang heeft gezegd. Van nu aan zullen mij zalig spreken alle geslachten, Luc. 1: 48.

Voor den Heiland moet dit woord van deze vrouw tot een vertroosting en een bemoediging zijn geweest. Want de vijandschap is nu wel tot een hoogtepunt gekomen. Het werk, dat Hij door den Geest des Heeren verricht wordt toegeschreven aan den duivel.

Het is geen wonder, dat in de andere Evangelien wordt gemeld, dat de Heere Jezus in dit verband heeft gesproken van de onvergefelijke zonde, van de lastering tegen den Heiligen Geest, Gods lankmoedigheid en vergevensgezindheid is groot, maar er is een grens. Zooals onder het oude verbond er was de zonde met opgeheven hand, die niet met offeranden goed te maken was, zoo is er ook onder de nieuwe bedeeeling een grens aan Gods genade. En in dit verband is die grens bereikt.

Wat zou men nu eerder verwachten, dan dat de Heiland een vrouw, die in zoo netelige situatie het voor Hem opneemt, uitbundig zou hebben geprezen.

Maar de Heiland doet dat niet. Hij aanvaardt haar hulde. Doch Hij corrigeert meteen haar roem. Maar Hij zeide: Ja, zalig zijn degenen die het Woord Gods hooren en het bewaren.

„De Heere ontkent niet, wat deze vrouw zeide. Maar Hij noemt terstond iets anders, waar het maar alleen op aankomt, en dat het voorrecht van allen zonder onderscheid kan zijn”²⁾.

Zoo zien wij, dat de Heere Jezus zijn gemeente niet heeft geleid in den weg van de maria-verering, maar in den weg van het hooren naar het Woord. En juist daarin is Maria ten voorbeeld. Niet als voorspraak bij Jezus. Maar als de geloovige, die heeft gezegd: Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar Uw woord, Luc. 1: 38. Daarom heeft ook Elisabeth haar geprezen. Zalig is zij die geloofd heeft, want de dingen, die haar van den Heere gezegd zijn, zullen volbracht worden.

„Als Martha zich druk maakt met het bedienen van Jezus, noemt Hij het hooren van Zijn Woord het goede deel. Als deze vrouw Hem prees stiet Hij dezen lof van zich en gaf Zijn „zalig” aan hen, die Gods Woord hooren. Met onvermoeide trouw wijst Hij op het Woord. Dat is de gave des heils. Daar is het Hem om te doen, hoorders van Gods Woord te maken. Alleen wanneer deze zijn wil verstaan, is, wat Hem groot maakt, erkend. Hij verlangde iets anders dan bewondering en vereering, namelijk geloof. Die vrouw dacht, zooals allen in de gemeente, als zij meende, dat Hij dit voor

Verband en Verbond (V)

Bij de overweging van de gedachte een Gereformeerd Maatschappelijk Verbond te vormen, waarin zoowel werkgevers als werknemers gemeenschappelijk hun plaats zouden kunnen innemen, deed zich de vraag voor, of dit ook juridisch behoorlijk te verwirkelijken zou zijn, gesteld men zou om praktische, dwingende redenen moeten komen tot een indeeling in secties van werkgevers en werknemers. Daarvoor werd advies ingewonnen van een jurist, Mr D. Eggink, die zelf jarenlang werkzaam is als secretaris van een bedrijfsorganisatie. Zijn advies viel niet ongunstig uit; ik wil het hierbij laten volgen:

„Het recht tot vereeniging en vergadering ligt in artikel 9 der Grondwet verankerd en is uitgewerkt in de Wet van 22 April 1855, S. 32. Blijkens art. 1 van deze wet wordt tot de oprichting eener vereeniging geene machtiging gevorderd. Art. 2 schrijft voor, dat de vereeniging, die strijdig is met de openbare orde, verboden is. Art. 3 bepaalt, dat een vereeniging strijdig is met de openbare orde, wanneer zij tot doel heeft — of haar feitelijke werkzaamheden gericht zijn op —

1e. ongehoorzaamheid aan of overtreding van de wet of van een wettelijke verordening;

2e. aanranding of bederf der goede zeden;

3e. stoornis in de uitoefening der rechten, van wie het ook zij.

Angesien de instelling van publiekrechtelijke bedrijfsorganisaties door de nieuwe wet niet dwingend wordt voorgeschreven, is een vereeniging, die tot doel heeft — of welker feitelijke werkzaamheden gericht zijn op — het verhinderen der totstandkoming van een P.B.O. niet in strijd met de wet. Zij voert derhalve een wettig bestaan en kan zelfs als rechtspersoon worden erkend. Volgens art. 5 der wet van 1855 geschiedt die erkenning bij wet, wanneer de vereeniging voor langer dan 30 jaren en bij K.B. wanneer zij voor korter dan 30 jaren wordt aangegaan. (Bij de vraagstelling was deze zaak van de P.B.O. wel niet aan de orde gekomen. De heer Eggink refereert hier evenwel aan het hem bekende standpunt van schrijver dezes, die in het algemeen geen voorstander is van de P.B.O., geleid op de doelstellingen, die de verschillende voorstanders ervan daarbij nastreven. G.)

Uit Uw schrijven heb ik afgeleid, dat men een nieuwe vereeniging wil oprichten, waarvan leden zijn leden van het Verbond van Christelijke Werkgevers eenzijdig en leden of groepen van leden van het Christelijk Nationaal Vakverbond anderzijds. Tegen een dergelijke federatieven opzet bestaat in principe geen bezwaar. Het zal uiteraard gewenscht zijn, dat het stemrecht en de uitoefening daarvan in de statuten van de nieuwe vereeniging duidelijk worden geregeld. Wil men de nieuwe vereeniging rechtspersoonlijkheid doen verschaffen, dan zal het bovendien noodzakelijk zijn, dat de meervoudige leden eveneens rechtspersoonlijkheid bezitten. Door het Ministerie van Justitie wordt n.l.

het hoogste en kostelijkste hield, alle succes en roem van zijn leven aan de voeten van Zijn moeder te leggen. Maar de menschelijke geschiedenis van God, voor welke God voortdurend in de verte staat, toonde zich ook hier. Jezus heeft niet voor zichzelf en daarom ook niet voor Maria, maar voor God geleefd³⁾.

Jezus heeft door Zijn onderwijs geen reden gegeven tot de vereering van Maria.

„Het hier door Jezus gesproken woord houdt het juiste midden tusschen de kleinachting en de vereering van zijn moeder Maria; het stelt deze op zeer hooge plaats, maar plaatst tevens elk die gelooft en gehoorzaamt onmiddellijk naast haar”⁴⁾.

K. MEIMA.

¹⁾ A. Schlatter, a.w. I, p. 510.

²⁾ J. v. Andel, a.w. p. 262.

aan erkende vereenigingen tegenwoordig de etisch gesteld, dat uit de statuten blijkt, dat als leden slechts personen en rechtspersonen kunnen fungeren.

Hiermede kom ik aan Uw feitelijke vraag, of een werknemersorganisatie, die deel uitmaakt van een overkoepelende organisatie van werkgevers en werknemers, eigen rechtspersoonlijkheid kan bezitten. Deze vraag kan zonder meer bevestigend beantwoord worden. Hierboven gaf ik reeds aan, dat een dergelijke rechtspersoonlijkheid bij meervoudige leden zelfs een etisch is, wanneer men voor de overkoepelende organisatie rechtspersoonlijkheid verlangt. Dit zal dus ook gelden voor de werkgeverssectie. Uiteraard zal dit onzeld kunnen worden door voor de groepen een bepaald persoon als lid te laten optreden, die de groep weliswaar materieel, echter niet formeel, achter zich heeft. Ook is de structuur denkbaar, dat alle individuen lid van de nieuwe vereeniging worden, zoodat de afdelingen slechts de beteekenis van secties krijgen”.

Tot zoover de heer Eggink.

Het wil ons voorkomen, dat de door ons beoogde opzet te verwirkelijken is en dan wel zoo, dat met name voor de behartiging van de belangen der werknemers, voldoende zekerheid wordt geschapen, dat er een rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam is, dat b.v. in gevallen van werkloosheid en daarmee verband houdende uitkeeringen, voor hen kan optreden en dat ook eventuele, gemeenschappelijke, sociale fondsen zelfstandig kan beheeren. Dit lichaam zal ook dan de pretentie moeten hebben, op te komen voor de belangen der verbondsleden-werknemers, naar waar zulks noodig is. Het zal dus ook zich daarvoor bij de betreffende instanties moeten aandienen, na behoorlijk geïnstitueerd te zijn, om erkend te worden.

Met allen nadruk stellen wij evenwel voorop, dat het één zijn in het Verbond, zoowel voor werknemer, als voor werkgevers, maar niet voor den vorm zal zijn, doch van primaire waarde, omdat alleen zóó de beleving van de gemeenschap der heiligen ook in dezen tot haar recht zal kunnen komen, opdat wij overeenkomstig onze als zoodanig erkende roeping elkaander zóó ook den geboden bijstand kunnen bieden, ook financieel waar noodig, opdat er vooral zij constante, actief beoefende uitwisseling van gedachten, naar, waar het de vragen en zaken betreft, waarvoor men zich geplaagd ziet.

Uit tal van brieven, die wij inmiddels ontvingen, en die nog dagelijks blijven toestroomden, is wel gebleken, dat deze organisatie voor den maatschappelijken arbeid, direct gericht op het praktisch handelen, een onderwerp is, dat van groot belang moet worden geacht. Indien het vraagstuk van den tijd en de kosten voor vele, zoodanig niet de meeste belangstellenden, niet zulk een overwegende rol zou hebben gespeeld, dan ware het ongetwijfeld verkiezelijker geweest, dezen tweeden opzet van het Verbond in een afzonderlijke vergadering inleidend te bespreken. Om de genoemde reden evenwel, besloot het V.C. tegemoet te komen aan den veelvuldig geuiten wensch, de zaak van het Verbond niet uit te stellen en gelijktijdig in behandeling te geven. Het gevaar is allerminst denkbeeldig, dat wij hierdoor voor een overladen agenda komen te staan. Ik mag dan ook wel een beroep op U doen, mee te werken tot een goeden gang van zaken en een vlot loop van de vergadering.

Teneinde verwarring te voorkomen en de discussie zooveel mogelijk in geordende banen te leiden, zij het mij vergund, op een enkele zaak nog nadrukkelijk Uw aandacht te vestigen.

Men zou de vraag kunnen stellen, kunnen Verbond en Verband niet één zijn? Het Voorloopig Comité is unaniem van oordeel, dat het dien kant niet uit moet. Het Gereformeerd Sociaal en Economisch Verband

OP TOURNEE

Had ik eenerzijds bewondering voor onze barrevoets gaande gezellen, anderzijds beklagde ik hen. Wat al kansen voor Infecties! En, hoe zou dat toch aanvoelen? Doet dat allemaal geen pijn? Soms toch, dicht bij de oevers van grootere stroomen, lag de grond bezaaid met bloot gespoelde kolen. Op aanraden van den dokter bekeek ik later eens zoo'n voetzool. Toen begreep ik, dat injectieaalden daarop afbreken: een dikke, harde, maar toch zeer buigzame eeltlaag had zich daarop gevormd. De kwetsbare plekken liggen tusschen de teenen, die heel bewegelijk gebleven zijn en dus groote, weeke plekken open laten als evenzoo vele toegangswegen voor den gevreesden mijnworm⁷⁾.

Ik sprak daar van grootere stroomen. Het overtrekken daarvan is een belevenis op zichzelf. Plotseeling daalt de weg een meter of drie tot zes. Aan den eenen oever heeft men 'n forschen boom met veel moeite omgehakt, zoodat die bij zijn val dwars over de rivier kwam te liggen. Andere struiken en boomstompen vangen hem aan den overkant wel op en door zijn zwaarte blijft hij wel liggen. Soms, als de stroom

⁷⁾ Een kleine worm, naalddun, via voeten, bloedsomloop, longen, luchtpijp, keel, aloldarm, maag, darmen. Komt daar tot vermenigvuldiging. Sloepend voor den drager.

breed is, heeft men een meter boven die „brug” een sterke lian gespannen, soms ook een rij lange staken in x-vorm ter weerszijden van den grooten stam in den rivierbodem gestoken. Het „brugdek” ligt dan in den bovensten scherpen hoek van al die x-en. Genoemde lian of de staken doen dan dienst als leuning, waarbij men er op bedacht moet wezen, dat die leuning wel eens doorbuigt, wel eens breekt, wel eens scheef trekt en dan onbereikbaar is, ook wel eens geheel ontbreekt. Let dan vooral niet op het onderdoor schietend water of op de geluiden in het bosch of op het wiebelen van je voorman en nog minder op je metgezellen, die reeds over zijn en nu heel vriendelijk, in werkelijkheid vol spanning hopen op een misstap, je opwachten.....

Toch, wat komt hier een massa suggestie bij. Men zou, zonder te vallen best over een twee maal zoo langen balk kunnen loopen, als die maar op den grond lag. En die leuning is toch ook nergens anders voor, dan om even met het uiterste van den vinger te beroeren, dat is werkelijk al voldoende.

Prachtig is het uitzicht van zoo'n primitieve brug over de rivier. Aan weerskanten eerst lagere, daarna hogere boomen; de lage oeverstrook bezet met mos, varens en orchideeën; lianen slingerend van de eene naar de andere zijde; over dat alles heen de hoogste boomen, wier kruiden in elkaar strengelen en zoo aan het geheel het karakter van een tunnel geven; het getempered licht valt daar doorheen, terwijl het gemurmel en geruisch van het water met x'n tientallen kolkjes en stroomversnellingen 'n „frissche muziek” veroorzaken.

Na ruim twee uur geloopt te hebben, rustten we op zoo'n plekje uit. Niet te lang, zoodat geen stijfheid in de beenen gaat optreden, maar toch net lang genoeg om een sigaret te rooken (waartoe men tijdens de wandeling niet den minsten lust gevoelt), om 'n pepermunt weg te zuigen en om de armen en het gezicht even in het koele water te verfrischen. Natuurlijk hebben de dragers heel getrouw eerst een paar groote bladeren geplukt om straks op te zitten, want op den onbedekten bodem is zitten veel te riskant.

In zulke oogblikken wordt er wel gepraat. Het is verrassend te bemerken, hoeveel deze menschen weten van de aardrijkskunde en de natuurkunde in hun gebied. En waar wij als maar oog hebben voor de hielen van den voorman, zien zij kans onderwijl ook de omgeving goed in zich op te nemen. Ik probeerde het ook wel eens, maar dan stond ik in een minimum van tijd naast den weg.....

Aardig is het tijdens zoo'n rust hen ook eens iets te leeren. Met behulp van een loupe toonden we ze den fijneren bouw van boombladen, van varens, fijn als filigrainwerk, van kevertjes en van hun eigen door pokken of framboesia geschonden huid..... Niet lang na de rust naderden we een kampong, waar we geen boodschap hadden. Dat beteekende omloopen, daar het zeer onfatsoenlijk is, een kampong te passeeren, zonder even een praatje te komen maken. En die praatjes kosten hier minstens een anderhalf uur. Nu, dat „omloopje” zal me heugen! Was het in het bosch al moeilijk om verder te gaan, hier was het bijkans

staat op medewer en econo maatsch nemer o op, dat c ten en d dit Verba welkom stelling een werk opzet ma in elkan alleen bij een zegd, d vervullen ik een v daar, on fouten v ning doe geheel w raakt bij weg voor zoowel v stellige scheiden. Wat r deze ges ligt, mee van deze lijk uitg zijn n God d bij de s chei me e r c. Da J. „Arbeid” d r i f s m e e n z d e idee v i n d e schrevers een rijke leden, d dwingene lijk vern z a a k t e liefde om dienstba arbeid, e eerste meensch schen pa contracte voortaan niet door door ged onder wa schap”. Voor p woorden dezelfde in het he nog vrij zelf de b d r i j f ’ a l c waarin c waaruit arbeiders samen o schap, e lijk.” (V

onmogel hoe dieh den me door kip en week Het „pa de mees aan het tot m'n stens ee Plotse ben, sto wen bez (= witt mierenzu platen, t worden, den kar liepen d namen v waardoo (Onder d Deze anders d „Kemani is nu ee te spreko ⁵⁾ Kem formatie.